

og det Samme. Men er nu det Tilfældet, og deri er jeg til en vis Grad enig med det ærede Medlem, hvorfor saa her gaa til at gjøre det første Skridt til at berøve den dens Indflydelse? Idet man berøver den dens Indflydelse i kommunal Henseende, gjør man virkelig ogsaa et stort Skridt til at berøve den dens politiske Indflydelse, thi Gaardmændene kunne ikke paa Grund af deres Tal saa nogen Indflydelse, hvorimod deres Indflydelse netop er grundet paa, at de her have en vis Besslyttelse og efter min Mening en baade forstandig og berettiget Besslyttelse. Den ærede Ordfører kom ogsaa igaar til at udtale, at det Forslag, Mindretallet havde tilbudt at stille, ikke havde nogensomhelst Betydning, da det kun var et subsidært Forslag. Det er naturligt, at det ikke kunde være Andet end dets subsidære Forslag, idet Mindretallet har den Betragtning, at, selv om der kan være Et eller Andet ved den nuværende Tilstand, som man ikke fuldstændig synes om, er der dog ingen Ulempe af saadan Betydning, at man tror, det er værd at reise nogen Strid for, og Mindretallets principale Standpunkt derfor er at blive ved det Bestaaende. Det Bestaaende har altid det for sig, at det er prøvet, og da det nu i en temmelig lang Aarvække har bestaaet sin Prøve, og bestaaet den paa en god Maade, saa har Mindretallet ikke troet, at der var Opfordring til allerede nu at fremkalde nogen Forandring, tilmed da der dog ved Landkommunalloven af 1867 er flet visse Forandringer navnlig derhen, at den kommunale Repræsentations Myndighed er i meget betydelig Grad bleven udvidet, saaledes at det maatte anses for rigtigt at lade Kommunalbestyrelserne have No til at arbejde sig noget bedre ind i deres nye Forhold, og for urigtigt allerede nu at fremkalde en Strid i den omspurgte Henseende. Men den ærede Ordfører vil naturligvis ikke tage mod Noget, naar det ikke fuldt ud gaar ind paa hans Grundtanke og derfor heller ikke paa Mindretallets Forslag, endstjændt

dette Forslag, der var tilbudt af Mindretallet, havde efter min Mening en meget væsentlig Betydning. Og naar den ærede Ordfører endvidere har sagt, at vi vilde kun have Rettigheder, men ingen give, idet vi ønskede Forandring navnlig i Amtsraadets Sammensætning, saa skal jeg bemærke, at Ingen af os har fremsat Vnske om Forandring i Amtsraadets Sammensætning; vi have kun stillet vort Tilbud, og idet vi have gjort det, have vi ikke blot holdt os til Amtsraadet, men have ogsaa foreslaaet Forandring i Sogneraadet, og en saadan Forandring, som havde en meget større Betydning end den, der var foreslaaet for Amtsraadets Vedkommende. Det kan nemlig antages, at, da Tallet baade paa Familier og paa Beboelsessteder efterhaanden er betydelig forøget, udgjør den Femtedel af de Høistbessatte i Landkommunerne, hvorom der er Tale, omtrent 47,000, og dette Tal vilde ifølge den foreslaaede Udvidelse blive forandret til 94—95,000. Da nu Gaardmandsklassen, selv om man gaar helt ned til 1 Tønde Hartkorn; ikke udgjør over 70,000, vil der dog blive tilbage mindst 25,000 med mindre end 1 Tønde Hartkorn. Det er dog en ikke ubetydelig Udvidelse, og jeg tror, man med Nette kunde sige, at der var man gaaet saa vidt, som man fornuftigvis kunde, naar man ikke vilde prissige en vis Del af Kommunens Befolkning fuldstændigt til et Flertalsherredømme. Efter Alt, hvad der endnu er fremkommet, har jeg ikke kunnet se, at der var nogensomhelst Anledning til at gaa ind paa Forslaget, saaledes som det her foreligger, og jeg ser heller ikke rettere, end at selv de, hvem man nærmest tænker at tillægge en Ret — man taler endog om en Besslyttelse, men jeg ser ikke, hvori denne Besslyttelse skulde ligge —, maa finde, at denne Ret er af en meget tvivlsom Natur. Naar man tidligere har villet bestride, hvad der er blevet anført, at det vilde blive nødvendigt at lønne dem, og at man ogsaa ifølge Bestemmelserne i den nuværende Kommunallov var istand til